

PASTABA: Jėzus, būdamas auka už mūsų nuodėmes ir mūsų dangiškas vyriausiasis kunigas, įvykdo du nuostabius dalykus. Pirmasis yra visiškas gyvenimo pakeitimas, vadinamas gimimu iš naujo, kai atleidžiamos visos buvusios nuodėmės (Jono 3, 3–6; Romiečiams 3, 25). Antrasis – galia gyventi tinkamai dabar ir ateityje (Titui 2, 14; Filipiečiams 2, 13). Šie du dalykai padaro žmogų teisų, o tai reiškia, kad tarp Dievo ir žmogaus egzistuoja teisingi santykiai. Nėra būdo, kaip asmeniui tapti teisiam per darbus (jo paties pastangomis), kadangi teisumas suteikiamas malonės dėka, kurią gali suteikti tik Jėzus (Apaštalų darbai 4, 12). Tai yra teisumas per tikėjimą, kuris yra vienintelė tikra teisumo forma.

11. Kokius šešis pažadus duoda Biblija apie Jėzaus mums siūlomą teisumą?

- A. Jis išsklaidys mūsų nuodėmes ir laikys mus nekaltais (Izaijo 44, 22; 1 Jono 1, 9).
- B. Jėzus pažada atkurti mumyse Dievo paveikslą (Romiečiams 8, 29).
- C. Jėzus suteikia mums troškimą ir galią vykdyti Dievo valią (Filipiečiams 2, 13).
- D. Jėzus padės mums daryti tik tai, kas patinka Dievui (Hebrajams 13, 20–21; 1 Jono 3, 22).
- E. Jis pašalina mūsų mirties bausmę, dovanodamas Savo nenuodėmingą gyvenimą ir žmogaus nuodėmes atperkančią mirtį (2 Korintiečiams 5, 21).
- F. Jėzus pažada padėti mums išlikti ištikimiems iki Jo sugrįžimo (Filipiečiams 1, 6; Judo 24).

PASTABA: Jėzus yra pasiruošęs visus šiuos šlovingus pažadus išpildyti jūsų gyvenime. Ar jūs pasiruošęs? Atsiklaupkite ir paprašykite Jo kontroliuoti jūsų gyvenimą. Jėzus jūsų nenuvils.

12. Ar asmuo, tapdamas teišus, atlieka kokį nors vaidmenį?

Mato 7, 21: *Ne kiekvienas, kuris Man šaukia: ‘Viešpatie, Viešpatie!’ – įeis į dangaus karalystę, bet tik tas, kuris _____ Mano dangiškojo Tėvo _____.*

PASTABA: Taip, mūsų užduotis yra atgręžti savo širdis, pavesti jas Jėzui bei leisti Jam vadovauti. Mes turime visiškai patikėti Jam savo gyvenimus. Daugelis tiki, kad Jėzus pasiims visus, kurie tik išpažįsta Jo vardą, nepriklausomai nuo jų elgesio. Bet šis, į mirtį vedantis, tikėjimas nėra teisingas (Mato 7, 14).

13. Kas nutiko Permaldavimo dieną?

Kunigų 16, 30: *Tą dieną bus atliekamas permaldavimas jūsų labui, kad būtumėte _____. Jūs tapsite švarūs nuo visų savo _____ Viešpaties akivaizdoje.*

PASTABA: Permaldavimo diena buvo iškilminga teismo diena, kuri vykdavo Izraelyje kartą per metus (Kunigų 23, 27). Tuo metu turėjo būti išpažinta kiekviena nuodėmė. Jų reikėjo atsisakyti. Tie, kurie nesutikdavo, tą pačią dieną būdavo amžinai atskirti nuo Izraelio stovyklos (29 eilutė). Tą dieną būdavo išrinkti du ožiai. Vienas - Viešpaties ožys, o kitas - atpirkimo ožys, kuris simbolizavo šėtoną (Kunigų 16, 7–8). Viešpaties ožį nužudydavo ir atnašaudavo už žmonių nuodėmes (9 eilutė). Jo kraujo nunešdavo į šventų švenčiausią vietą ir pašlakstydavo ant ir prieš malonės sostą (14 eilutė). Tik šią ypatingo Permaldavimo dieną vyriausiasis kunigas įeidavo į šventų švenčiausią vietą. Šlakstomas kraujas, simbolizuojantis Kristaus auką, būdavo priimamas Dievo, o žmonių išpažintos nuodėmės būdavo perkeliamos iš šventyklos ant vyriausiojo kunigo. O jis tada perkeldavo šias išpažintas nuodėmes ant atpirkimo ožio, kuris būdavo paleidžiamas į dykumą ir ten paliekamas (16, 20, 22 eilutės). Tokiu būdu šventykla būdavo simboliškai apvaloma nuo žmonių nuodėmių, kurias ten perkeldavo per šlakstomą kraują už visus praėjusius metus.

14. Ar seniau buvusi permaldavimo diena nurodė į dangaus šventyklos apvalymą?

Hebrajams 9, 23: *Taigi buvo būtina šitaip apvalyti dangiškujų dalykų atvaizdus, o pačius _____ dalykus – _____ aukomis negu šitos.*

PASTABA: Taip! Tų dienų tarnavimas nurodė į nuodėmių ištrynimą, kurį atlieka mūsų vyriausiasis kunigas Jėzus. Jis yra dangiškoje šventykloje, kad tarpininkautų Savo tautai ir Dievui bei yra pasiruošęs išdildyti nuodėmes visu, kurie tiki Jo išlietu krauju. Ankstesnioji Permaldavimo diena, kaip ir dabartinė Izraelio Jom Kipuro diena, nurodė į galutinį permaldavimą už Žemės planetą. Galutinis permaldavimas veda prie galutinio teismo, kuris amžiams išspręs nuodėmės klausimą kiekvieno asmens gyvenime. Kitą pamoką sužinosime, kokią dangaus teismo prasiidėjimo datą numatė Dievas. Įdomu!

Jūsų atsiliepinimas

Ar jūs trokštate visiškai atiduoti savo gyvenimą į Jėzaus rankas, kad Jis galėtų daryti stebuklus, būtinus darant jus teisų?

Atsakymas: _____

www.adventistai.lt

Rašykite: arunas.c@adventistai.lt

Dėkojame *Amazing Facts* organizacijai už leidimą naudotis jų medžiaga ir *Laymen Ministries* organizacijai už finansinę paramą šiam projektui.

PRANAŠYSČIŲ TYRINĖJIMAS

15. Dangiškas modelis

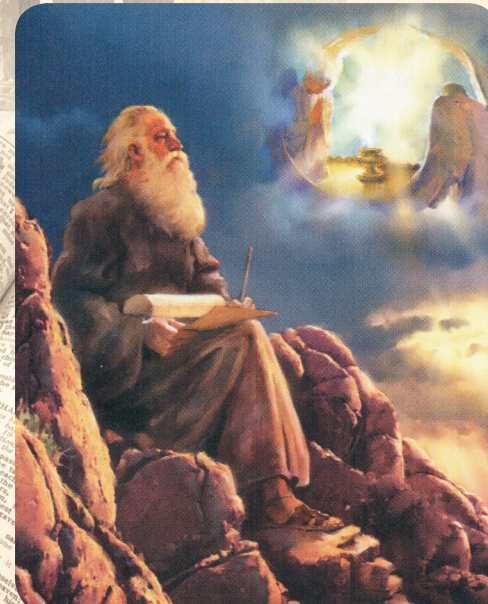
(žr. Išėjimo 24, 1–25, 9)

Dar niekada Viešpats nerodė tokių galimų ženklų ir stebuklų, kaip išvesdamas Izraelio vaikus iš Egipto vergijos. Neganda po negandos krito ant faraono karalystės, kol valdovas buvo priverstas paleisti belaisvius. Vėliau Viešpats perskyrė Raudonąją jūrą, taip paskandindamas juos persekiojusius priešus, ir išvedė jauną tautą į laisvę.

Ižengus į dykumą, Dievas daugelį Jo žmonių nustebino nuvesdamas juos į pietus – visiškai priešinga kryptimi nuo pažadėtosios žemės. Viešpats žinojo, kad iki tol, kol Jo žmonės bus pasiruošę priimti paveldą, jie turi tapti organizuotais ir išmokti pasitikėti Juo. Kai jie keliavo link Sinajaus kalno, Dievas pasirūpino kiekviena jų reikme. Kai jie išalko, Dievas pamaitino juos duona iš dangaus. Kai jie ištroško, Viešpats davė vandenį, tekantį iš uolos. Kai jie staiga iš užnugario buvo užpulti priešų, jiems buvo suteikta stebuklinga pergalė.

Pagaliau izraelitai apsistojo šventojo kalno papėdėje. Čia Dievas padarė tai, ko nebuvo daręs anksčiau. Jis, girdint visai tautai, skelbė Sandorą – Dešimt Dievo įsakymų. Po to, kai Vieš-

pats garsiai pasakė Savo Įstatymą, Jis pakvietė Mozę užkopti ant Sinajaus kalno, kad duotų akmenyje užrašytą Sandorą. Taip pat Dievas davė jam dar ką. Prabuvęs ant kalno 40 dienų ir 40 naktų, Mozė gavo detalesnius nurodymus statyti nuostabią nešiojamą Dievo šventyklą – mažą tikros, danguje esančios modelį. Šis unikalus statinys buvo trimatė vaizdinė pamoka, visam pasauliui parodanti Dievo planą išgelbėti mus iš nuodėmės.

Tyrinėjimas

Perskaite Biblijos tekstus, užpildykite tuščias vietas.

1. Ką Dievas prašo Mozę pastatyti ir kodėl?

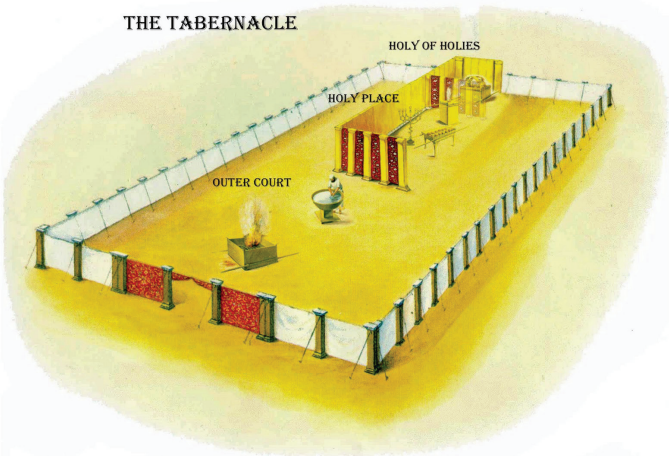
Išėjimo 25, 8: *Tepadaro jie Man _____, idant galėčiau _____ tarp jų.*

PASTABA: Dievo išgelbėjimo planas buvo atskleistas žemiškoje šventykloje. Viskas, kas buvo šventykloje, ir su tarnavimu joje susiję dalykai simbolizavo tai, ką Jėzus padarys, kad mus išgelbėtų. Mes pilnai negalime suprasti išgelbėjimo plano, kol nesuprantame šventyklos ir joje buvusių tarnavimų. Šventykla buvo didžiulė, trimatė vaizdinė pamoka, paaiškinanti išgelbėjimo procesą.

2. Kur Mozė gavo šventyklos brėžinius?

Išėjimo 25, 40: *Žiūrėk, kad juos padarytum pagal _____, parodytą tau ant _____.*

PASTABA: Šventyklos brėžinius su visomis konstrukcijos sąlygomis Dievas davė Mozei ant Sinajaus kalno.

Pirmoji šventykla arba, padangtė buvo elegantiškas palapinės tipo statinys. Ten antgamtiškai būdavo Dievas bei būdavo atliekamos tam tikros apeigos. Sienos buvo padarytos iš tiesių auksu padengtų akacijos lentų su sidabriniais pastovais (*Išėjimo 26, 15–19, 29*). Stogas – iš keturių dangalų: drobės, ožkos vilnos, raudonai dažytų avikailių ir tehašimo odos (*1, 7, 14 eilutės*). Šventykloje buvo dvi patalpos: švenčiausioji dalis ir šventų švenčiausioji dalis.

3. Kokie reikmenys buvo šventyklos kieme?

Išėjimo 30, 18: *Padarysi vario _____... Pastatysi jį tarp Susitikimo Palapinės ir _____ pripilsi jį vandens.*

PASTABA: Ant deginamų aukų aukuro (*Išėjimo 27, 1–8*), kuris buvo kieme prieš įėjimą į šventyklą, buvo aukojami gyvuliai. Šis aukuras simbolizavo Kristaus kryžių. Aukojami gyvuliai simbolizavo Jėzų – didžiausią auką (*Jono 1, 29*). Didelis žalvarinis praustuvas (*Išėjimo 30, 17–21; 38, 8*) buvo pastatytas tarp įėjimo į šventyklą ir deginamų aukų aukuro. Čia kunigai, prieš įeidami į šventyklą arba prieš aukodami auką, plaudavo savo rankas ir kojas. Vanduo simbolizavo krikštą, apsiavimą nuo nuodėmių ir gimimą iš naujo.

4. Kokie trys reikmenys buvo šventojoje dalyje?

A. Skaičių 4, 7: *Ant _____ užties mėlyną skarą... ant jo bus ir įprastinė duona.*

B. Skaičių 8, 2: *Kai dėsi žibintus, teapšviečia septynetas žibintų vietą _____ priekyje.*

C. Išėjimo 30, 1: *Padarysi _____ atnašauti; padarysi jį iš akacijos medžio.*

PASTABA: Padėtinė duona (*Išėjimo 25, 23–30*) simbolizavo Jėzų – gyvąją duoną (*Jono 6, 51*). Septynšakė žvakidė (*Išėjimo 25, 31–40*) simbolizavo Jėzų – pasaulio šviesą (*Jono 9, 5; 1, 9*). Aliejus žibintuose simbolizavo Šventąją Dvasią (*Zacharijo 4, 1–6; Apreiškimo 4, 5*). Smilkalų aukuras (*Išėjimo 30, 1–8*) simbolizavo Dievo žmonių maldas (*Hebrajams 5, 7*).

5. Kas ypatingo buvo šventų švenčiausioje dalyje?

Išėjimo 26, 34: *Užkelsi malonės sostą ant Sandoros _____ šventų švenčiausiojoje vietoje.*

PASTABA: Šventų švenčiausioje vietoje buvo vienintelis daiktas (*Išėjimo 25, 10–22*) – Sandoros Skrynija, kuri buvo padaryta iš auksu padengtos akacijos. Ant jos buvo du gryno aukso angelai. Sandoros Skrynios dangtis, vadinamas Malonės sostu (*Išėjimo 25, 17–22*), simbolizavo Dievo Artumą. Ši vieta simbolizavo Dievo sostą danguje, kuris taip pat yra įkurtas tarp angelų (*Psalmė 80, 2; Izaijo 6, 1–2*).

6. Kas buvo Sandoros Skrynioje?

Išėjimo 25, 21: *Malonės sostą uždėsi ant Skrynios viršaus; į Skryniją įdėsi _____, kurias tau duosiu.*

Pakartoto Įstatymo 10, 4–5: *Tada Jis [Dievas] parašė ant plokščių, kaip anksčiau buvo parašęs, tuos pačius žodžius – Dešimt _____*

Apsisukęs nusileidau nuo kalno ir įdėjau plokštes _____

Skryniją, kurią buvau padirbęs. Ir ten jos tebėra, kaip VIEŠPATS man įsakė.

PASTABA: Dievas Sandorą parašė pirštu ant dviejų akmeninių plokščių, kurios buvo įdėtos į Sandoros Skryniją. Malonės sostas buvo virš jų. Jis reiškė, kad, kai Dievo žmonės išpažins nuodėmes ir ims jų vengti (*Patarlių 28, 13*), malonė jiems bus pratesta kraujo, kurį kunigas šlakstydavo ant malonės sosto (*Kunigų 16, 15–16*), dėka. Tas kraujas simbolizavo Jėzaus praliėtą kraują, suteikiantį visiems žmonėms atleidimą ir apvalymą (*Mato 26, 28; Hebrajams 9, 22*).

7. Kodėl Senojo Testamento šventyklos tarnavime buvo reikalingas gyvulių aukojimas?

Hebrajams 9, 22: *Be _____ praliejimo nėra atleidimo.*

Mato 26, 28: *Nes tai yra Mano kraujas, Sandoros kraujas, kuris už daugelį išliejamas _____*

PASTABA: Gyvulių aukojimas buvo būtinas, kad žmonės suprastų, jog be išlieto ant kryžiaus Jėzaus kraujo negali būti nuodėmių atleidimo. Šokiruojanti tiesa yra ta, kad už nuodėmę laukia mirties bausmė. Kadangi visi mes nusidėjė, visi turėtume ir mirti – būtume mirę, jei Jėzus nebūtų atidavęs Savo tobulos gyvybės, mirdamas už mus, kad užmokėtų už mūsų nuodėmes. Nusidėjėlis atnešdavo savo paties aukojamą gyvulį ir jį nužudydavo savo rankomis (*Kunigų 1, 4–5*). Tai buvo kruvinas ir šokiruojantis momentas, padedantis žmonėms suprasti svarbią tiesą, kad Jėzus mirė dėl nuodėmės. Taip jie žvelgė į būsimą kryžių – Jėzaus auką – tam, kad būtų išgelbėti, tuo tarpu mes, norėdami būti išgelbėti, žvelgiame atgal – į tai, kas įvyko ant kryžiaus.

8. Kas atsitikdavo su nuodėme, kai gyvulys už ją būdavo paaukotas?

Kunigų 1, 4–5: *Ten jis uždės _____ ant galvos deginamajai aukai, kad ji būtų priimta jo labui kaip _____ už jį. Jautis bus papjautas Viešpaties akivaizdoje.*

PASTABA: Kai nusidėjėlis padėdavo rankas ant gyvulio galvos ir išpažindavo savo nuodėmes, šios būdavo simboliškai perkeliamos nuo nusidėjėlio ant gyvulio. Tuomet gyvulys tapdavo kaltas ir turėdavo sumokėti mirtimi. Tai simbolizuodavo Jėzų, perimančį mūsų nuodėmes.

9. Kas atsitikdavo su nuodėme, kai gyvulys būdavo paaukotas už visą bendruomenę?

Kunigų 4, 17: *Padažęs pirštą kraujyje, kunigas _____ juo VIEŠPATIES akivaizdoje septynis kartus _____ link.*

PASTABA: Kunigas šventykloje šiek tiek kraujo pašlakstydavo uždangos link, taip simboliškai perkeldamas nuodėmę nuo žmonių į šventyklą. Kai Jėzus po mirties išgengė į dangų, Jis pasiūlė Savo praliėtą kraują (kaip seniau tai darė vyriausiasis kunigas), kad parodytu, jog mūsų nuodėmės yra atleidžiamos, kai išpažįstamos Jėzaus vardu (*1 Jono 1, 9*).

10. Kokius du šventyklos simbolius Jėzus išpildė dėl mūsų?

1 Korintiečiams 5, 7: *Jau paaukotas mūsų velykinis _____, Kristus.*

Hebrajams 4, 14: *Mes turime didį _____, praėjusį pro dangus Dievo Sūnų Jėzų.*